Any IX. Vendrell, 10 de Janer de 1914 Núm. 406.

El Raix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSABTES

Preus de suscripció

Vendrell, trimestre. . . . . 1 pessetes.
Fora » . . . . . 1'25 »
Extranger » . . . . . 2 »
Número corrent. 10 céntims. Atraçat, 20 céntims

Redacció y Administració

Plaça Fi i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remitits: 10 céntims línia
No s' admeten escrits sense firma
NO 'S TORNAN ELS ORIGINALS

Ara més que mai

Aquest crit que posem avui per títut, el donárem unes setmanes arrera amb motíu de la publicació del Decret concedint les Mancomunitats provincials, i ara devem repetir-lo al veure que no és Catalunya sola qui vol mancomunar-se, sino que l'idealisme nostre va prenent cos a les demés regions espanyoles amb més o menys intensitat, lo que queda demostrat amb la proposició de Mancomunitat castellana aprovada per la Diputació provincial de Madrid.

Per a que's vegi l'esperit contrari a la centralització i uniformisme oficial avui existent a Espanya, reconegut fins per la regió castellana, amb molt agrado publiquem avui uns paragrafs de la esmentada proposició, que són un cant a la regió, que diuen aixi:

«Sense recordar temps remots per arrencar dels antics Regnes és indubtable que la regió castellana existeix i ha existit amb matiç propi que no pogué destruir ni la divisió provincial vigent des de 1833, tal vegada en carácter més natural que'l de les actuals provincies.

Es indubtable també que l'homogeneitat de les condicions de sod subsol, clima, productes, riqueses i aspiracions, juntament amb sos elements tradicionals inviten i aconsellen a fomentar per l'associació de les provincies castellanes aquest nucli central de vida i progrés que pot estimular el desenrotllo de sa riquesa en armonía amb les exigencies de la vida moderna quan no contrapesar i contrarrestar altres influencies.

Observeu aquests nombrosos rius de constant caudal que no fertilitzen més zonas de la regió castellana que les riberenques, i aixó com natural compensació als perjudicis que'ls periódics desbordaments ocasionen; mireu aquests camps de la meseta central susceptibles de major producció per l'empleu de màquines, adobs i regadius; contempleu les serres i montanyes, sense vegetació; examineu l'escassesa de les vies de comunicació, que, no comptant amb les arteries aussiliars que'ls ferro-carrils secundaris i els camins veinals representen, no resulten, en els seus tortuosos i antiquats traçats, comodes, ràpides ni barates les poques que actualment existeixen; recordeu les dificultats insuperables que sorgiren sempre per a la celebració d'exposicions i concursos i la pobresa i fracàs dels organitzadors amb carácter regional; contempleu el crescut nombre de pobles sense comunicació material ni espiritual, perque la instrucció elemental no està garantida apesar dels auments que en els gastos d'aquest ram s'imposá el Tresor públic; noteu les riqueses inexplotades que en tot nostre territori hi hà; teniu en compte les lluites que'ls desvalguts han de sostenir per a trobar albere adequat, i no dubtareu de que sols per l'associació podrá obtenir-se el remei i que intentar-lo a l'ampar del precepte en vigor és un dever per a les Diputacions, ja que per fortuna la seva actual i honrosa gestió administrativa les capacita per a tan elevat ministeri.

Aixi com la municipalització dels serveis públics en els rams d'interés local, com els de abastament d'aigües, il·luminació, tracció, mercats i demés, representa el pervindre econòmic-administratiu pels Ajuntaments, aixi també l'associació provincial és el medi que'l progrés senyala per al perfeccionament de sa acció social, provocant l'industrialisme de la comarca per l'esforç col·lectiu de sos habitants i excitant amb garantíes i gracies a la propaganda l'establiment i creació d'empreses que hi tinguin propensió.»

Doncs, si fins la regió castellana és de les primeres i la més significada en regoneixer lo que des de tant temps venim reclamant els catalans, ¿a títul de qué, i en nom de quí, podrán oposar-se a l'aprovació del projecte de llei pendent d'aprovació en el Senat, els politicastres centralistes que amb tanta furia han batallat sempre contra l'aprovació del mateix?

A l'obrir-se novament les Corts convé que devant de l'éxit general obtingut, els nostres representants en les mateixes, repetint lo dels Presidents de les Diputacions catalanes, diguin ben alt i ben clar: «L'hora de l'aprovació total del projecte de Mancomunitats, es aquesta; o ara, o mai!»

ALET.

DE CASA I DE FORA CASA

Feina a fer

Nostres llegidors a bon segur s'enterarien de la satisfactoria nota de les inscripcions de naixements i defuncions verificades en el Registre civil de nostra vila durant el finit any de 1913, que publicàrem en el número de la setmana passada. En dita nota les defuncions hi figuren en número de 40 menys que'ls naixements, lo qual diu molt en favor de l'estat sanitari de nostra vila.

¿Es casual aquesta baixa de mortalitat, que gairebé ha sigut la meitat de la que usualment es registrava en els anys anteriors i que en el prop passat ha descendit fins a un 13 per 1000, tant per mil escepcional a Espanya? Potser sí que hi té què veure la casualitat; pero nosaltres, i amb nosaltres un distingit i benvolgut metge de nostra vila amb el qual hem departit sobre'l particular, tenim la plena convicció de que hi ha influit també la perfecta captació i conducció subterrànies de les aigües potables que abasteixen la vila, obra que amb tant sacrifici de tots els bons vendrellencs va realitzar-se després d'aquella gran malvestat que assolà la població amb motíu d'haver-se infeccionat aquelles aigues el luctuós istíu de l'any 1911, quan la captació i part de la conducció es feia superficialment, mentres que ara, les mateixes, entren a la vila amb tota la seva puresa, no profanades ni tan sols per la mirada de l'home, no veient la llum del sol fins que salten rumorejantes a la pica de les fonts.

No és una opinió nostra, lleugera i gratuita, la que hem deixat apuntada, de que pot haver influit en la baixa de mortalitat la excel·lent captació i conducció de les nostres aigues; dita opinió és també la opinió de l'il·lustre bacteriòleg doctor Murillo, apuntada, millor dit, afirmada categóricament, en aquell admirable discurs que llegí en la magna sessió en la qual l'Ajuntament el nomenà fill adoptíu de la nostra vila, quan l'homenatje que se li tributà els díes de la festa major darrera, discurs que publicàrem íntegre en aquestes planes, del qual ne reproduim avui el fracment següent, que diu aixi:

«Vendrell está para siempre a cubierto de sospresas como la pasada y puede incluirse en el número de las urbes de excelente salubridad, por disponer de un servicio de aguas, puras en alto grado y protegidas, desde el nacimiento hasta el fin, en condiciones de absoluta garantía. Y para que no os pese el sacrificio pecuniario que vuestra obra representa, he de deciros que la ganancia es múltiple, porque, según demuestran numerosos estudios llevados a cabo en países donde hay brújula sanitaria y mentalidades capaces de imponerla, dotando a las urbes de agua pura o depurada, no sólo se destierran las epidemias híbricas de cólera, sino que, además, disminuyen en proporción cuantiosa las infecciones de asiento gastro-intestinal, entre las cuales citaré; la fiebre tifoidea, las disenterías y el cólera infantil, que tanto contribuyen a ensombrecer el cuadro de la estadística demográfica española. Y no creáis que estas son concepciones utópicas ni vana palabrería, de la que tanto se estila y se derrocha en las alturas de la estéril facundia: YO OS CITO Y EMPLAZO PARA QUE, A SU TIEMPO, HAGÁIS UNA ESTADÍSTICA COMPARADA DE LA MORTALIDAD DE VENDRELL, diez años antes y diez años después de inauguradas las obras de captación y conducción de las aguas, y entonces os convenceréis del postulado que acabo de enunciar y de la verdad de mis asertos.»

¿Amb la baixa de mortalitat de l'any que acaba de finar, haurà començat la dècada de mimva motivada per la protecció de les aigues, profetisada per l'il·lustre doctor Murillo, i per a la qual ens va emplaçar? Tenim la convicció de que sí al anotar el satisfactori resultat demogràfic del primer any de la dècada: 105 naixements; 65 defuncions.

* * *

Anotat aquest resultat, diguem ara quína és la feina a fer.

Les aigues entren a la vila nètes d'impureses i ben protegides del contacte amb l'home; més, ai, que no pot dir-se lo mateix de la seva surtida! Ha sigut sempre un problema que si bé no ha deixat de preocupar, no s'ha trobat encara la solució per a resoldre'l satisfactoriament: es aquest el desaigüe de les clavagueres. Es veritat que un parell de particulars recullen, en part, aquestes aigues brutes, a fí d'aprofitar-les per al riego de llurs hortes, pero aixó no basta, és insuficient, i la major part d'aquelles aigues fan cap al tros de torrent conegut per «Pèlac», existent entre'l terraplè de la línia del ferro-carril i'l «Puig», i allí queden entollades degut a que'l llit del torrent, en dit lloc, és tot un pa de roca i, per tant, impermeable, lo qual dificulta la colació de les mateixes, formant-se veritables llacunes d'aigua negra oliosa, com se pot veure a l'hora present, alimentades per les aigues oliades procedents dels trulls, o molins d'oli.

Aquests grans entollaments d'aigues brutes, si a l'hivern no són un perill per a la salut pública, poden esser-ho a la estació estiuenca, a l'època de les grans calors, si avans una rierada no'ns lliure del perill enduient-se aquelles aigues, deixant nèt el torrent, que de les rierades s'ha vingut refiant per al sanejament de dit tros de torrent l'estiu.

Cal, doncs, ara que s'hi és a temps, que'l nou Ajuntament i la Junta local de Sanitat se preocupin del sanejament de dit lloc, estudiant la manera de fer desapareixer, avans no entri l'època de les calors, lo que podría demà convertir-se en perillós foco d'infecció que vingués a desfer els resultats de l'obra sanitosa de les avui protegides aigües de Tomaví, lliures de contaminació.

Nosaltres ens permetem apuntar dos medis, que deixem a la consideració de la Corporació municipal i de la Junta local de Sanitat, per a fer desapareixer els repetits entollaments. L'un, la construcció de pous morts als quals afluissin les aigues de les clavegueres; i l'altre, més senzill, que amb poc cost podría realitzar-se, i és, donar sortida a dites aigues entollades, obrint dos o tres regaranys de comunicació de l'un a l'altre toll, i tirar-les torrent avall, en la seguritat de que, a pocs metres de distancia, quedarien absorvides per la permeabilitat del llit del torrent, gravós i, al semblar, sense roca, devant mateix del pont de ferro de la línia. Aquest resultat pot observar-se actualment. Les aigues que bonament surten ara de dits tolls, se perden completament una volta han traspasat el llit rocós, obsorvides per la grava.

Apuntem la idea, per si's creu digna d'esser presa en consideració pels qui són cridats a vetllar per la salut pública.

JAUME DELS DOMENYS.

Els Aucells

Parlem d'aucells. Fem l'elogi d'aquestes xamoses bestioles, no amb la sapiença del naturalista, sinò amb l'afecte del poeta, com si tractessim d'infants, de flors, o de tota cosa petita i humil, digna de l'estimació dels homes purs adoradors de les belleses de la terra.

«Els aucells—segons Leopardi—són naturalment les criatures més elegres de la creació. No dic això—prossegueix—perquè t'alegrin sempre que'ls vegis o els sentis, sinó perque ho són en si; vui dir que senten l'alegría i la ditxa més que'ls altres animals. An aquests se'ls veu seriosos, i alguns semblen melancònics; dónen poques senyals de gaubansa, i àduc, aquestes, escaces i curtes; gairebé en llurs jocs i esplais no fan festeigs ni significació de joia; i si s'alegren de les verdes campinyes, dels panorames esplendits, del sol rutilant i de les aigues dolces i cristallines, no ho solen pas demostrar.»

Els aucells sempre estàn contents i enjogaçats, a punt continuament de celebrar llurs plaers i llurs alegrois, accentuant i afinant llurs cants com més intenses sigan llurs ditxes.

Fòra de les hores de repòs, a la nit, quant s'ajoquen, ells no paren mai de cantar; solament se contenen durant el día, quant la tempesta ve a interompre llurs jocs. Allavors, espaordits, s'apressen a amagar-se a aixopluig de l'espessor dels arbres o sota el ràfec de les teulades; apareixent de nou, més entremaliats que abans, i cantant amb més alegría i amb més vigor, en un esclat de joia immensa, bon punt torna la calma, el cel s'asserena, i veuen la terra, com replantada de fresc, verda i florida, d'un verd nèt i resplendent, tota amarada per la pluja.

Els naturalistes han observat que'ls aucells, en llurs amors, refilen amb més afinació i amb més ardidesa que de costúm; per més que—com diu també l'immortal Leopardi—no s'ha de creure que no'ls moguin a cantar altres delectances ni alegrois fòra dels que procura l'amor.

Tot lo que viu, vol ésser com ells, que tenen ales per volar. L'home, aquest ser neguitós intrèpit explorador dels misteriosos secrets de la Naturalesa, avui per gloria de la Ciencia, ja quasi ha assolit l'imperi de l'aire i de l'immensitat de l'espai. Tot té tendencia a elevar-se, en materia o en esperit, com l'aroma de les flors, com els vapors de la terra, enamorada del sol. Aduc hi ha llevors elades, voladores, com la del til·ler i la morera borda, que'l vent les transporta d'aquí en enllà a llargues distancies; altres que necessiten per veïcol l'aigua, i altres que no's poden transmetre—com per exemple les graminies; el mill, la panissola, la millaroca, etc.,—però que si l'aucell no les espallofa passen sense ser païdes, pel tubus digestiu, quedant convenientment preparades per germinar. An això—gracies als aucells—es déu que's vegi en les ruïnes, àduc a grans altures i en llocs secs, certes figueres que l'vulgus en diu bordes, peró que, a lo millor solen fer fruit.

Estimem-los, els aucells. Estimem-los força, amb amor francisca. Que hi fa, tu, bon pagès, que t'espicossin, per viure, una mica de blat de les garberes, si, en cambi persegueixen els insectes que poden malmetre els teus camps?

Tu, bailet entremaliat, no vagis a follar nius: no destrueixis el breçol teixit de brins d'herva seca, on, igual que tu en el teu, quant eres més menut, se gronxen i dormen aquests sers petitets que, com tot lo hermós, tenen dret a la vida.

Tu, caçador amb teles, amb bèsc o amb arma de foc, fes que volin ben lliures, amb la mateixa llibertat que per tu demanes, els pobres aucells alegradors de l'espai.

I, tu, traficant que'ls empresones, i que, perquè cantin més seguit i refilin millor, els cremes les ninetes dels ulls fent-los cegets; vés al camp a escoltar llurs cants, que ja veuràs—si ets home de cor—com encara t'agradaràn més i et causaràn molt més goig que no a casa teva, tancats dintre la gabia.

IGNASI IGLESIAS.

Des de Suiça

Nadalenca

(Retirat, per excés d'original, del número passat.)

Mai a la vida havía passat la nit de Nadal fòra de casa; la d'enguany ha sigut la primera. L'he passada ben lluny de la meva llar; en país extranjer i entre gent desconeguda.

La neu queia silenciosa i pausadament, a l'ensems que les exclamacions i'ls cants de joia popular festejaven la nit tradicional, la en que's commemora el naixement del Redemptor.

La nit de Nadal desperta, a l'ensems, joiositats i tristeses en els cors, i omplena les llars de felicitats o d'amargors, segons sien elles. Es una nit en la qual es recorden els bells i agradosos moments que s'han gaudit en el transcurs de l'existencia, especialment els de la infantesa, quan encara tot ens és gloria, quan encara no'ns hem deixondit del dols somni de color de rosa de l'ignocencia ni hem gustat encara les amargors de la vida.

A l'apropar-se aquesta capdal festivitat, tot és felicitat i joia en els cors infantívols.

—Mare, avui és Nadal!

—Sí, fill meu; i menjarem turrons i neules, oi?

—Sí, mareta meva!—respón l'infant en un esclat de joia i alegría saborejant ja les dolçors de la lleminadura nadalenca.

Mes, ai! que hi hà mares qu'han de respondre:

—Sí, fillet del meu cor, avui és Nadal!... però per a nosaltres és cóm si no fos!... Nosaltres no'l podem celebrar... som tan pobrets!...—

Au aquestes mares, al prenunciar tals paraules, se'ls transparenten en el rostre les tristeses i les amargors que senten en lo més pregón del cor, no poguer complaure els naturals desitjos de llurs fillets, que tant estimen, posant en evidencia el llur estat de pobresa i d'infelicitat, i donen a coneixer an aquells infantons que totjust entren a formar part de la humanitat; que hi ha l'existencia d'uua lluita contínua entre'ls homes, qu'es la lluita de classes, la desigualtat que impera en el món.

En aquests díes, els qui's troben lluny de la patria, no poden de menys de pensar en el Nadal de casa, i's troba a faltar l'escalfor de la llar familiar, i s'anyoren les dolceses de la conversa dels ser estimats, i se sent bategar amb més força els sentiments de Patria.

S. ESVERTIT.

Zurich, Nadal de 1913.

Notes Agrícoles

Els adobs minerals aplicats a la vinya

Un distingit propietari de Sain-Georges d'Orquez, Mr. Trinche Coste, ha donat compte en el darrer Congrés vitícol internacional de Montpellier, de sos interessantíssims assaig pràctics referents a la fertilització de la vinya.

Dit senyor va plantar mitja hectàrea de vinya l'any 1881 en un terrer calcinós amb subsol calís-argilós, el qual ha vingut adobant exclussivament fins a la data present amb fertilitzants minerals sens haver-hi afegit mai ni fems ni altra materia orgànica semblant; solsament a cada cep li dona tots els anys 42 kilograms de potassa, 13 d'àcit fosfòric i 12 de nitrògen, o sía la fórmula següent a cada cep: sulfat de potassa d'una riquesa de 48 al 50 per 100, 85 grams, que a la mitja hectàrea de 1600 ceps corresponen 136 kilograms de dit adob; superfosfat de 13 al 15 per 100 de fosfat, 1000 grams o sien per la mitja hectàrea, 160 kilograms i nitrat de sosa del 15 per 100 de riquesa, 80 grams que corresponen a la mitja hectàrea 128 kilograms.

Doncs, bé: per medi d'aquesta fertilització exclusivament mineral, aplicada durant vintisis anys seguits, la vinya ha près una vegetació exhuberant, presentant un desenrotllo i un fullam potent amb una coloració verdosa fosca, que contrasta amb la de les vinyes properes, i lo que és més notable, el producte mig anual de most ha augmentat a 45 hectòlitres, es a dir, que arriba als 90 hectòlitres per hectàrea, cullita fabulosa molt superior a la obtinguda en altres plantacions fetes en iguals terres, pero adobades de modo diferent. El notable experiment del mencionat senyor ofereix un interès especial que demostra l'eficacia indiscutible dels adobs químics posat de manifest durant vintisis anys de pràctica seguits.

RÚSTICUS.

Ajuntament

Dijous el nou Ajuntament celebrá la seva primera sessió baix la presidencia de l'arcalde don Joan Ferret, en la qual se nomenaren les Comissions, que resultaren elegides de la manera següent:

D'Hisenda: President, don Josep Gay; vocals, don Francisco Fernandez Zorrilla, don Emili Congost i don Josep Ramon.

De Foment: President, don Francisco Fernandez Zorrilla; vocals, don Melcior Escofet, don Francisco Badía i don Joan Guivernau.

De Governació: President, don Emili Congost; vocals, don Joan Guivernau, don Joan Boxadós i don Francisco Badía.

Vocal per a la Junta de l'Hospital: don Melcior Escofet.

Per a la Junta del Cementiri: don Josep Ramon i don Francisco Badía.

Per a la Junta d'Instrucció: don Josep Gay i don Emili Congost.

Per a la Junta d'Aigues del rec: don Melcior Escofet i don Francisco Badía.

El senyor President dona compte d'haver confirmat en sos cárrecs an els actuals arcaldes de barri.

El senyor Ramón manifesta que quant va constituirse l'Ajuntament de l'anterior bieni volia fer la proposició que's proposa dirigir a l'actual i no va fer-ho per delicadesa, puig seguian essent Regidors els interessats. Diu i proposa a l'Ajuntament que'l primer acord

que prengui sia'l de donar, en nom de la població, una ben ostensible mostra d'agraiment an el qui fou arcalde don Francisco Vidal i Socías, an els regidors don Josep Vidal Galofré, don Angel Miró Poblet i don Joan Romeu Nin, i al'agutzil don Francisco Horts Mercadé, els quals durant la epidemia colérica de 1911 se portaren heroicament, com sab molt bé tota la població.

El senyor Gay s'adhereix a la proposició, la qual es aceptada per unanimitat, nomenant-se una comissió per a que estudii la manera de portar-la a cap.

El mateix senyor Ramón demana, i així s'acorda, que's posi al saló de sessions una lápida de marbre negra amb els noms de tots els que moriren defensant la població'l dia 4 de Març de 1874.

El senyor Fernández Zorrilla pregunta com está lo referent a la contrucció d'una paret de defensa contra les inundacions, a prop del *vado*, i demana que l'Ajuntament no deixí de ma un assumpto de tanta trascendencia per a la poblacio. El senyor President contesta que se n'enterará.

Se prengueren altres acords de menor importancia i s'aixecá la sessió.

CRONICA

Les fortes i persistents glassades de la setmana passada, que ni el sol arribava a fondre i cada día s'engroixien més, aquesta setmana, els glassos han quedat fosos del tot, malgrat el temps ventós i desapacible dels primers díes de la mateixa, fins passat l'endemà de Reis, en quina diada regná encara un temps bastant crú. Pero el dijous el día fou magnífic i el sol brillá amb gran esplendidesa, liquant-se els restos de glas que restaven encara en els recons ombrívols dels torrents.

La temperatura, doncs, si bé freda encara als matins i vesprades, no és de bon tros tan insoportable com la que regná la setmana passada, pero amb tot, ahir, torná a glassar, essent el dia magnífic.

Ara sols manca una mica de pluja que convé de debó per a les sembradores.

***

Dissabte passat al mitjdia, en un moment que quedá sense ningú una casa del carrer de les Hortes, habitada per dues dones, mare i fillastra, hi entrá algú que estaría ben enterat de les interioritats de la casa, i afollá un niu en el qual la mestressa de la casa hi guardava cent durus, procedents de la venda d'una rabassa-morta, verificada feia poc temps.

No's sospita qui pugui esser l'atrevit lladregot.

***

L'excursió que la secció ciclista del Club de Sports d'aquesta vila tenía projectada verificar a Sitges el dia de Reis, va esser sospesa amb motiu de la cruesa del temps i de les ventades regnants. Se verificará més endavant quan amainin els frets i s'allargui'l dia.

El mateix Club, ha représ els treballs d'explanació del Camp de Sports de la Montanyeta, tenint la Junta el projecte de cedir en arriendo els límits del mateix per a grans anuncis industrials, que per la seva proximitat a la línia del ferro-carril poden esser de utilitat per al comerç.

Els qui desitgin anunciar, poden dirigir-se al tresorer del Club, Joan Carbonell, en aquesta vila, i a F. Badía, Sepúlveda, 186, Barcelona.

***

—Els que patiu tós crónica, catarros, bronquitis, asma, grippe, pulmonies i demés afeccións de l'aparato respiratori, preneu el PECTORAL ALPINO. Alivi inmediat i curació ràpida. Poderós tónic pulmonar contra la tuberculossis.

De venda en totes les Farmacias i Droguerias, i en aquesta vila, en la Farmacia Trayner.

***

L'Institut Agrícol Catalá de Sant Isidre, que en diferentes ocasions s'ha dirigit al governador civil de Tarragona posant de relleu l'abús que's comet amb manifesta complicitat d'algunes autoritats i funcionaris, font-se grans agafades d'aucells de regoneguda utilitat per a l'agricultura, s'ha vist en el cas de remetre a la susdita autoritat, el següent telegrama:

«Gobernador civil.—Tarragona.

A pesar reiteradas órdenes V. E. recibense noticias en Instituto Agrícola Catalán de San Isidro siguen estos días capturándose millares pájaros útiles agricultura especialmente de noche, valiéndose procedimientos prohibidos.

Rúegole en interés público haga nuevos esfuerzos para imponer rigurosamente cumplimiento ley.—Presidente accidental, Brocá.»

Nosaltres també hem insistit repetidament sobre lo mateix, denunciant les infraccions i, amb tot, la caça dels aucells ha continuat amb tot descaro.

***

Pel Ministeri de la Guerra s'ha publicat una reial ordre autoritzant als reclutes que per sorteig els correspongui servir a l'Africa poden substituir-se en dit destí per individuus majors de 19 anys i menors de 35, sia la que sía la seva situació militar, sempre síen solters ó viudos sense fills, quedant els reclutes substituits en el cos de la península que per ses aptituts li correspongui. Els quefes de les Caixes queden autoritzats pera concedir la substitució.

***

—ELIXIR CALLOL.—Cura la anemia.

***

Per als balls de temporada de Carnestoltes del Centre Industrial, ha sigut contractada la orquesta «La Vendrellenca», la qual será transformada en banda, i per als que se celebrarán els tres díes de Carnestoltes, s'ha contractat la banda del regiment de Almansa.

El primer ball de la temporada tindrá lloc el día 25 del corrent.

***

L'il·lustrat confrare *Renaixement*, de Barcelona, ha publicat un bell número extraordinari de Cap-d'any, el qual tanca articles polítics i literaris i composicions pòetiques, de distingits i celebrars escriptors catalans, entre altres, de l'Angel Guimerá, Dr. Martí i Juliá, Victor Catalá, Josep María Roca, Durán i Tortejada, Ignasi Iglesias, Apeles Mestres, Lluís Vía, etz., i varis gravats intercalats en el text, firmats per coneguts dibuixants.

Es un número interessant i molt ben editat.

L'article «Els aucells» de l'Iglesias, que insertem en altre lloc d'aquest número, el reproduim del de l'esmentat confrare.

***

—El mellor laxant depuratiu, es el THE ALPINO. Prevé i cura l'Estrenyiment, Febres gástriques, Tifus, Veroles, Grippe, Xerampió, etc. Es la salvació dels nens, prevé i cura la major part de ses dolencies.

De venda en totes las Farmacies i drogueries, i en aquesta vila, en la Farmacia Trayner.

***

Se ha publicat el volum 37 de «Lectura Popular», Biblioteca d'autors catalans, que conté el drama en dos actes *El gran Aleix*, d'en Joan Puig i Ferrater.

Com tots els altres quaderns conté'l retrat i la biografía de l'autor, i val sols 10 céntims.

***

De l'Institut Agrícol Catalá de Sant Isidre, de Barcelona, hem rebut un exemplar d'un interessant follet que acaba de publicar que porta per títul, «La protección a los pájaros útiles a la Agricultura», que recomanem als agricultors.

Agraím l'envio de l'exemplar.

***

PIANOS

VENDAS AL COMPTAT I A PLAÇOS
Lloguers i cambis

STIMME P.M.

Especialitat en afinacions i reparacions
Preus econòmics

PAGÉS Y MARTÍ, Aribau, 36, entrl. Barcelona.

Secció Oficial

Caixa de Crédit y Estalvis de Vendrell

Se posa en coneixement de tothom qui tingui cantitats en calitat de dipósit en aquesta Caixa, que desde la fecha es pot passar a recullir els interessos corresponents de 9 a 12 del matí i de 4 a 6 de la tarde.

Al mateix temps se notifica que desde demá s'admeten novament imposicions i's fan reintegros.

Vendrell, 9 de Jener de 1914.—P. O. de la J. de G.—El Secretari, J. Gay.

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 27 al 2 del corrent mes: 58'90 ptas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: Un nen fill de Joan Batet i Concepció Solanes; una nena filla de Magí Castellví i María Toldrá; un nen fill de Martí Almirall i Antonia Romeu.

DEFUNCIONS: Teresa Hernandez Ximenez, de 94 anys.

MATRIMONIS: Josep Jane Borrás amb Rosa Nin Poch.

IMPREMPTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL

Se venen dugues cases al carrer de Sant Francesc, números 5 i 17, un altre al Passeig de Castelar, número 6, i una pessa de terra de cinc jornals i mitj del pais, vinya, olivers i camp, situada en el terme de Santa Oliva i partida Les Pedreres. Per a informes dirigir-se al procurador d'aquest Jutjat don Emili Folch.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar á primera hipoteca, de 5.000 á 50.000 pessetas.

Informará l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastiá, 16, principal.

Aprenent Fusté-carreter

guanyant en seguida. Se'n necessita un en la antiga i acreditada casa de Josep Galvez, del carrer del Dr. Robert.

Calendaris, Blocs, Dietaris i Agendes

gran assortit en totes calitats classes i preus

De venda a la Imprenta Ramon Germans & Nebot.-Vendrell

Alfombres ✲ Tapiceríes ✲ Llencería

Portaferrissa, 8, i Roca, 30 i 32. - Teléfono, 139.—BARCELONA

VENTES AL PER MAJOR I MENOR

SANTAMARÍA-SOCÍAS I ALEMANY, S. en C.

Aquesta casa es distingeix per la baratura dels seus preus

Grans existencies en Velluts-Brusseles-Moquetes i Feltres. Passillos de totes classes i ampladas.—**Carpetes** de totes calitats, mides i estils.—**Concessions exclussives** per aquesta casa de les **fabricades a má en Palma de Mallorca.—Ultimes creacions** en **Domassos, Cortinatjes, Stors, Panneaux, Moarés, Panas** y **Portiers** i tot quant de notable se fabrica per a decorar habitacions.—**Grans novetats** en **Jocs complerts de dormitori, blancs i brodats.**

Mantes - Adredons - Conxes - Pells

Ric assortit en Manteries, Jocs de llit i puntes brodades - Genros de punt, Camiseria i equipus per a Senyora i Senyor

Nota: Se rematen les existencies d'una important casa de dita capital.

Dr. Rosell

Especialista en parts y malaltías de la dona

Muralla, 3.—VENDRELL

CONSULTA: Dias festius, de 8 á 11. Dias feyners, de 11 á 12

Aplicació dels productes del DOCTOR FERRAN de Barcelona

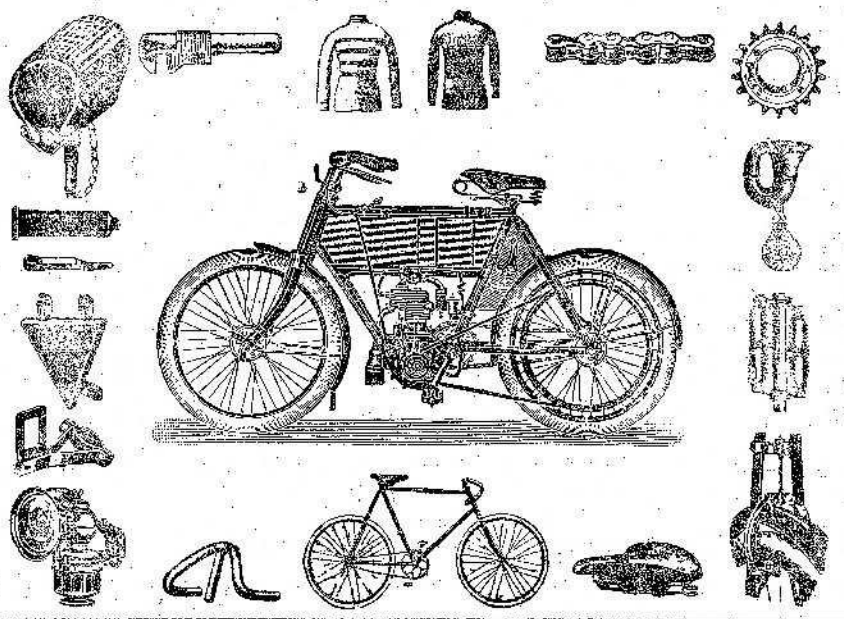
SUEROS: contra la Erisipela y Febre puerperal (sobre-part), contra la Difteria, Tifus, Meningitis, Tétanos, Alcoholisme y Tuberculosis.

VACUNAS: contra la Rabia, Tuberculosis, vacuna contra la Blenorragia.

ESTRACTES ORGÁNICS: Testicular, Pulmonar, Cerebral, Cardiac, Placentari, Renal, Ovári, Hepátic, Pépsic, Pancreátic y Esplénic.

VEROLA. Tifus, Febre de Malta, Pulmonía

Vells, debilitats per excesos, impotents y estéril: Administració de Espermina per la via digestiva y hipodérmica

Bicicletes i Motosacoche

Les més sólides i lleugeres i les més barates

les trobareu a la

Lampistería de Francisco Badía

Carrer Alt, número 24

ahont hi trobareu també tota mena de peçes de recambi

Cobertes i cámares Hutchinson, Dunlop, Continental i Klein

Representant de la casa Sanromá

BUFANDES I TAPABOQUES

Llanería i Fantasíes

Gran establiment de novetats per a senyora

Pau Milá

Acaban de rebres les últimes novetats per a la temporada d'iuern

PREU FIXO

Genres de Punt

Flassades de tota mena

GUANO ★ ANTONIO TRILLAS ★

FABRICA DE GUANOS

y

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALS

pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

FUSTERIA

de

Jaume Nin Fabré

Especialitat en el ram d'obres

Plaça de Pi i Margall, n.º 16.—VENDRELL

Instalacions de Llum Eléctrica

BOMBAS CENTRIFUGAS acopladas ab motor eléctrich

Fils y flexibles ab coberta de goma vulcanisada
Interruptors, portalámparas, aisladors,
taps-fusibles, tubus aislants y demés material eléctric
Lámparas filament metálic y de carbó
Motors asincrónics trifásics Conmutadors estrella - triángul
Resistencies metáliques
Petits transformadors pera cauteris, etz. etz.

PILAS SECAS R. interior 0'08 ohms pera timbres

Celestí Barot

Sta. Agna, 9, Vendrell

Teléfonos, Bobinas Rhumkosff, etz.

Altés i Toldrá

Novetats per a senyora

SASTRERIA

Gran i variat assortit en génres novetat d'iuern

CORTE ESMERADISSIM PREU FIXO

Fábrica de Anisats, Licors, Gaseoses

i altres begudes refrescants

Evaristo Julivert (a) Morell

Vendrell

Casa fundada a l'any 1860

Josep Martí *(a) Fassi*

Magatzém de tota mena de materials pera construcció

Water-Closets

de les mellors fabricacions del Pais i Extranger, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demés articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del pais i baldoses de La Bisbal de Girona

especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escales

Carrer de Montserrat, números 48 i 50. — **Vendrell**